

Produktionsvilkaarene i Landbruget beror jo paa, hvad de i Udlandet indkøbte Varer koster, og hvad de til Udlandet solgte Varer indbringer os. Paa en Gang at holde den store Handel vedlige og samtidig for samme Erhverv at afgrænse det indenlandske Marked med faste Priser lader sig ikke gøre. Det er den samme Mand, der producerer de Æg, der sælges til England, og dem, der sælges herhjemme, og det Korn, der anvendes til de Høns, som lægger disse Æg, kan være avlet her i Landet eller kan være indført: at skille de to Erhverv ad, det, der sælger i Indlandet, og det, der sælger i Udlandet, lader sig ikke gøre.

Men nu er der en Ejendommelighed ved den danske Situation, som jeg i denne Sammenhæng vil henlede Opmærksomheden paa, det er, at vi ikke alene staar i stærk Vekselvirkning med det aabne Verdensmarked, men at vi ogsaa og navnlig for visse Landbrugsprodukters Vedkommende staar i Vekselvirkning med Tyskland og Østerrig, der væsentlig befinder sig i Belejringstilstand og derfor byder abnorme Priser for de Varer, vi kan levere. Saaledes var Tilfældet med Hestene, og saaledes har Tilfældet været, i hvert Fald for en Tid, med Kreaturerne. Overfor dette Marked er vi ingenlunde stillede lige saa ufrit som overfor Verdensmarkedet. Vi har ved disse Priser Mulighed for kun at lade dem influere paa det danske Marked i et vist nærmere bestemt Omfang. Hvad enten en Ko sælges til højere eller lavere Pris til Tyskland, er det uden Indflydelse paa de Priser, vi maa betale for Varerne fra det aabne Verdensmarked, eller de Priser, vi modtager derfra. Da vi derfor i Kommissionen kom til Spørgsmaalet om at fastsætte Maksimalpriser paa Flæsk og Kød, har jeg for mit Vedkommende sluttet mig til den Betragtning, at de abnormt høje Priser, der betales fra Tyskland, ikke burde være bestemmende for den danske Markedspris, og at det var berettiget at træffe Foranstaltninger til, at den danske Markedspris ikke blev højere end den Pris, der kunde sælges til i det aabne Verdensmarked, det vil sige praktisk talt England. Det har jeg i sin Tid i Kommissionen ogsaa været med til at indstille til Regeringen, og jeg har været med til det, ikke

alene for Flæskestens Vedkommende, men ogsaa for Kødet, hvor jeg i øvrigt stod ene i Kommissionen, idet jeg foreslog et Udførselsforbud for Kreaturer, som vilde være at regulere saaledes, at ogsaa Prisen paa det indenlandske Marked holdtes paa et passende Niveau, der eventuelt vilde ligge ikke saa lidt lavere end den Pris, som kunde opnaas ved Eksport til Tyskland. Men omvendt har jeg, og heri har jeg haft Tilslutning fra de andre nævnte Medlemmer af Kommissionen, fastholdt, at Maksimalpriser, der fastsættes lavere end Verdensmarkedsprisen, vil volde de største Vanskeligheder. Maksimalprisen for Rug har vi i sin Tid modsat os med den Motivering, at Maksimalprisen vilde standse Kornhandelen og tvinge Regeringen til at overtage den; og det er faktisk det, der er sket. Regeringen maatte overtage den Gang manglende Forsyning af Landet med Brødkorn, og Regeringen har utvivlsomt derved haft store Udgifter for Statskassen, Udgifter, der, saa vidt jeg ved, endnu ikke er kendte. Jeg tror, at der her kunde være naaet et bedre og billigere Resultat, hvis Regeringen havde ladet Kornhandelen gaa sin Gang saaledes, som Foderstofhandelen gik sin Gang. Foderstofhandelen gik sin Gang, og der kom rigeligt til Landet, men Brødkornstilførslerne standsede. Man kunde have opnaaet det, man ønskede, for Brødkornet, hvis man havde overladt Handelen at løse sin Opgave, og de Penge, som nu tabes paa Regeringens Kornhandel, kunde den da have anvendt paa samme Maade, som man anvender dem i København, som direkte Tilskud til Brødfabrikkerne for at holde Brødpriserne nede.

Det staar for mig saaledes, at de Erfaringer, Indenrigsministeren selv har gjort ved Fastsættelsen af Maksimalpris for Landbrugsprodukter, har vist den uhyre Vanskelighed, der er ved at fortsætte paa denne Bane, saa længe Landets Erhverv endnu staar i aabne Vekselvirkning med Verdensmarkedet. Disse Vanskeligheder har givet sig overmaade tydeligt til Kende, og de er omtalte af den ærede foregaaende Taler (N. Frederiksen). Ved at fastsætte en Maksimalpris paa Flæsk, hvorved Flæskeprisen ikke følger Prisen paa det engelske Marked, har der straks vist sig en ny alvorlig Vanskelighed. Saa længe